

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 8. Quale peccatum est Simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

mittit temporale pro spirituali, committit grave peccatum saltem injustæ deceptionis, scandali, inductionis, & cooperationis ad simoniam mentalem alterius. Item qui rem spiritualem fictè promittit pro temporali, graviter peccat mendacio pernicioſo, & scandaloso, & irreverentiam infert rebus sacris, ita illis abutendo.

Q. 8. *Quale peccatum est Simonia?*

Resp. I. Simonia juris divini est semper per se peccatum mortale. *Ita omnes.* Constat i ex 4. Reg. 5. ubi Giezi corruptus fuit lepræ, quod pecuniam procuratione lepræ per miraculum facta exegisset. Et ex Act. 8 *Pecuniatus tecum sit in perditionem, quia donum Dei existimasti pecunia possideri. . penitentiam age ab haenae nequitia tua.* & Matth. 10. *gratis acceptistis, gratis date.* 2. Quia est gravis irreverentia in rem Sacram, & consequenter in Deum ejus auctorem, dum tanquam profana, & temporalis commutatur pretio temporali; et que æquatur saltem facto, & sicut res infima, venalis, profana & temporalis tractatur, ac deprimitur. *Unde simonia in jure Canonico vocatur execrabile flagitium.* Nec potest esse venialis ex levitate materiæ, seu rei spiritualis, cum nulla sit, quæ non sit res gravis momenti in se, & inæstimabilis pretio, utpote ordinis su-

Tt 5 perio-

perioris, & ordinata ad supernaturalem
Dei Possessionem: neque etiam ratione
rei temporalis pro spirituali datæ, nam quo
vilior est res illa temporalis, eo majus est
rei spiritualis vilipendium.

Hinc infert Suarez esse mortale emere,
vel vendere unam Salutationem Angelicam,
vel unum *Agnus Dei*, videtur autem
esse peccatum non solùm contra Religionem,
sed etiam contra justitiam: nam ini-
quum est vendere rem suo Dominio non
subjectam contra voluntatem Domini, qui
gratis dare jussit, & pretio commutare id,
quod pretio commutari nequit, nec pretio
æstimabile est. Item est contra fidem, si
simoniacus putet rem spiritualem esse ve-
nalem.

Resp. II. Simonia juris Ecclesiastici est
etiam mortale peccatum contra Religionem,
cùm sit graviter prohibita ex moti-
vo Religionis, seu intuitu reverentiae re-
bus sacris conservandæ, ut constat ex jure
Canonico, & pœnis gravissimis periinde
contra illam, ac contra simoniam juris di-
vini latis. Et quia, ut ait Suarez, est ejus-
dem speciei cum simonia juris naturalis,
ideoque ejusdem est gravitatis substantia-
lis, seu specificæ: nam habet materiam ejus-
dem rationis ex jure positivo, & opponi-
tur honestati ejusdem virtutis. Quippe
species tam virtutis, quam præcepti ex ob-
jecto & motivo sumitur: ac proinde præ-
cepta

cepta licet quoad efficientes causas diversa; sunt ejusdem speciei, si habeant idem objectum, & motivum: & consequenter eorum transgressiones erunt ejusdem speciei. Est quoque contra justitiam defectu tituli, & materiae legitimæ: unde omnes actus simoniaci sunt irriti, & obligant ad restitutionem.

Porro quævis simonia est species quædam sacrilegii, cùm sit indigna tractatio rei Sacræ; nam per simoniam res Sacra tanquam profana, ac temporalis tractatur, ideoque irreverenter, ac indignè.

Q. 9. An licet emere, vel vendere tempora le spirituali annexum?

Resp. I. Quod est quovis modo annexum spirituali nunquam potest emi, aut vendi ratione spiritualis. Pater, nam tunc spirituale pretio æstimaretur, & vendetur. Hinc non licet pluris vendere Calicem Consecratum, quàm si non esset Consecratus, vel fundum ob jus Patronatū. Item non potest res Sacra Elocari, neque ob usum rei Sacræ, quia usus rei Sacræ non potest vendi cum sit sacer, & quid spirituale: neque ob usum profanum, cùm res Sacra non possit adhiberi ad usus profanos.

Resp. II. Temporale antecedenter annexum spirituali, seu cui spirituale postea advenit, ut fundus cui postea accedit jus Pa-

tro-